

UZASADNIENIE

Powódka B. S. (1) wystąpiła o zasądzenie na jej rzecz od pozwanej Z. P. kwoty 4 135,27 zł wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od kwoty 2 696,12 zł od dnia 25 listopada 2010 roku do dnia zapłaty, od kwoty 1 047,12 zł od dnia 03 lutego 2011 roku do dnia zapłaty i od kwoty 392,03 zł od dnia 15 lutego 2011 roku do dnia zapłaty.

Na uzasadnienie żądania pozwu wskazała, że w dniach 10 listopada 2010 roku, 19 stycznia 2011 roku i 21 stycznia 2011 roku pozwana w ramach prowadzonej działalności gospodarczej zakupiła i odebrała od przedsiębiorcy J. S. towar na łączną kwotę 5 235,27 zł, a z tego tytułu J. S. wystawił faktury na rzecz pozwanej, która istnienia zobowiązania nie kwestionowała. Podała następnie, że J. S. zmarł w dniu 11 listopada 2012 roku, a ona nabyła spadek po nim. Oświadczyła, że pozwana do dnia wytoczenia powództwa zapłaciła jedynie kwotę 1 100 zł.

Na mocy nakazu zapłaty z dnia 22 listopada 2013 roku wydanego w postępowaniu upominawczym, nakazano pozwanej, aby zapłaciła powódce kwotę 4 135,27 zł wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od kwoty 2 696,12 zł od dnia 25 listopada 2010 roku do dnia zapłaty, od kwoty 1 047,12 zł od dnia 03 lutego 2011 roku do dnia zapłaty i od kwoty 392,03 zł od dnia 15 lutego 2011 roku do dnia zapłaty oraz kwotą 642 tytułem zwrotu kosztów procesu, w terminie dwóch tygodni od dnia doręczenia nakazu, albo wniosła w tymże terminie sprzeciw.

W ustawowym terminie pozwana wniosła sprzeciw, w którym zaskarżyła w całości przedmiotowy nakaz zapłaty i podniosła zarzut przedawnienia roszczenia w oparciu o przepis art. 554 k.c.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Od dnia 01 stycznia 2003 roku, J. S. prowadził działalność gospodarczą pod firmą (...), w ramach której zajmował się sprzedażą hurtową metali i rud metali.

Dowód: odpis z Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej Rzeczypospolitej Polskiej - k. 8.

W dniu 10 listopada 2010 roku, J. S. w ramach prowadzonej działalności gospodarczej sprzedał pozwanej Z. P. towar za cenę 3 796,12 zł. Za zakupiony towar pozwana miała zapłacić do dnia 24 listopada 2010 roku.

Dowód: odpis faktury VAT nr (...) z dnia 10 listopada 2010 roku – k. 4.

Z kolei w dniu 19 stycznia 2011 roku, J. S. w ramach prowadzonej działalności gospodarczej sprzedał pozwanej towar za cenę 1 047,12 zł. Za zakupiony towar pozwana miała zapłacić do dnia 02 lutego 2011 roku.

Dowód: odpis faktury VAT nr (...) z dnia 19 stycznia 2011 roku – k. 5.

Następnie w dniu 31 stycznia 2011 roku, J. S. w ramach prowadzonej działalności gospodarczej sprzedał pozwanej Z. P. towar za cenę 392,03 zł. Za zakupiony towar pozwana miała zapłacić do dnia 14 lutego 2011 roku.

Dowód: odpis faktury VAT nr (...) z dnia 10 listopada 2010 roku – k. 4.

J. S. zmarł w dniu 11 listopada 2012 roku.

Spadek po nim w całości nabyła powódka B. S. (2).

Dowód: postanowienie Sądu Rejonowego w Dzierżoniowie z dnia 19 marca 2013 roku w sprawie o sygnaturze akt (...) – k. 18 akt sprawy o sygnaturze (...).

Sąd zważył, co następuje:

W ocenie Sądu powództwo nie jest zasadne i tym samym nie zasługuje na uwzględnienie.

Roszczenia majątkowe dochodzone przez powódkę są związane z umowami sprzedaży zawieranymi przez J. S. w ramach prowadzonej przez niego działalności gospodarczej. Zgodnie natomiast z przepisem art. 554 k.c., roszczenia z tytułu sprzedaży dokonanej w zakresie działalności przedsiębiorstwa sprzedawcy, roszczenia rzemieślników z takiego tytułu oraz roszczenia prowadzących gospodarstwa rolne z tytułu sprzedaży płodów rolnych i leśnych przedawniają się z upływem lat dwóch. Wedle natomiast przepisu art. 120 § 1 zd. 1 k.c., bieg przedawnienia rozpoczyna się od dnia, w którym roszczenie stało się wymagalne. W niniejszej sprawie pozwana była obowiązana zapłacić za towar objęty fakturą VAT nr (...) do dnia 24 listopada 2010 roku, za towar objęty fakturą VAT nr (...) do dnia 02 lutego 2011 roku, a za towar objęty fakturą VAT nr (...) do dnia 14 lutego 2011 roku. Oznacza to, że w tych też datach roszczenia z tego tytułu stawały się wymagalne, a tym samym przedawniły się odpowiednio w upływie dni 24 listopada 2012 roku, 02 lutego 2013 roku i 14 lutego 2013 roku. Powódka wytoczyła natomiast powództwo o wskazane należności dopiero w dniu 13 listopada 2013 roku czyli po upływie terminów przedawnienia. Zgodnie natomiast z przepisem art. 117 § 2 zd. 1 k.c., po upływie terminu przedawnienia ten, przeciwko komu przysługuje roszczenie, może uchylić się od jego zaspokojenia, chyba że zrzeka się korzystania z zarzutu przedawnienia. Z tych względów powództwo należało oddalić.

Mając powyższe na uwadze, na podstawie powołanych przepisów, orzeczono jak w punkcie I wyroku.

Odnośnie rozliczenia kosztów procesu poniesionych przez strony należy na wstępie wskazać, że zgodnie z przepisami art. 98 § 3 k.p.c. i art. 99 k.p.c. do niezbędnych kosztów procesu strony reprezentowanej przez radę prawnego zalicza się wynagrodzenie, jednak nie wyższe niż stawki opłat określone w odrębnych przepisach i wydatki jednego radcy prawnego, koszty sądowe oraz koszty nakazanego przez sąd osobistego stawiennictwa strony.

W świetle opisanych powyżej zasad, do kosztów procesu poniesionych przez pozwaną należało zaliczyć: wynagrodzenie reprezentującego ją radcy prawnego w kwocie 600 zł i opłatę skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł (k. 47 akt), co daje łącznie kwotę 617 zł.

Wedle przepisu art. 98 § 1 k.p.c., strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu).

Biorąc pod uwagę, że powódka w całości przegrała niniejszy proces, należało obciążyć ją w całości opisanymi powyżej kosztami procesu.

Z tych powodów, w oparciu o przytoczone przepisy, Sąd orzekł jak w punkcie II sentencji.